

Λειτουργία αποστολική la Duminica Sfinților Părinți (μηνιαία, Romanian)

(Faptele Apostolilor 20: 16-18, 28-

36)

Evangelistul Luca ne descrie în capitolul 20 din Faptele Apostolilor câteva din cele mai mișcătoare cuvinte ale Apostolului Pavel. Marele Apostol, ca părinte duhovnicesc, dă ultimele sale sfaturi preoților din Efes. Le repetă într-o atmosferă foarte încărcată de emoție marile adevăruri: că Domnul și Dumnezeu Iisus Hristos Și-a câștigat Biserica Sa cu însuși sângele Său; Biserica, care constituie Trupul lui Hristos, și asupra căreia păstorie de la începutul și până la sfârșitul istoriei, vor trebui să ia aminte, și, desigur, la ei înșiși și la întreaga turmă peste care Sfântul Duh i-a așezat. Sunt atât de mari profunzimea și înălțimea acestor adevăruri dumnezeiești!

Apostolul neamurilor le prezintă „în cuvinte scurte” adevărurile creștine, dogmatice

și ecleziole, și, desigur, și convingătoare necesitate asupra grijii pastorale și atenției alerte, pe care s-ar cuveni să le dovedească păstorii.

Însă ceea ce provoacă o mare impresie în continuare este profeția pe care o anunță Apostolul; o profeție care este valabilă de-a lungul timpului ca o realitate sumbră: „**Căci eu știu aceasta, că după plecarea mea vor intra, între voi, lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma.**

Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei” (Faptele Apostolilor 20: 21-30).

Păstorii și turma din toate timpurile nu sunt atât de cutremurați de faptul că se vor năpusti înșelătorii și ereticii, ca alți lupi sălbatici, ca să sfârtece turma cea cuvântătoare. Am spune că la aceasta se așteaptă oricine. Ceea ce însă literalmente estompează orizontul și face să apară norii negri ai deznădejdii este profeția clară că: ([περισσότερα...](#))